

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0022

LOG Titel: Caput Undecimum. Calamagrostis. Werihissa. - Elfde Hoofdstuk. Het Riet-gras

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT UNDECIMUM.

Calamagrostis. Weribissa.

Calamagrostis ambigit seu media est inter *Arundinem farcta* supra libr. 6. cap. 19. descriptam, & Gramen, unde & æque bene ibi quam hic describi potest, sed ob adfinitatem præcedentis *Tagalgnanae* hic locum ipsi dedimus, cum arundine *Cubu fala* convenit, & gluma ac semine cum *Tagalgnana*, cuius filvestris putatur esse species, atque præterea aliquo modo convenit cum Sirio.

Eius arundo altitudinem habet decem, duodecim, ac tredecim pedum, & digitu crassitiem, ex rotundo compressa est, seu binas habet oras laterales, in amplos articulos distincta, & intus repleta est substantia fungosa ac fibrosa, instar *Tubu fala*. Articuli ad pedem vel quatuordecim pollices distant, ipsorumque nodi maxime protuberant, unde & culmi non recti, sed parum obliqui & sinuosi sunt.

Cuivis articulo adponitur folium longum & angustum eodem modo, quo *Arundo saccharifera* habet, seu uti in *Tœbœ fala*, sed multo angustius est, est enim tres cum dunidio pedes longum, vix digitum latum, & plurimis costis donatum, firmo nervo donatum, cum *Sirii* foliis conyeniens.

Inferius culmi alis quibusdam donati sunt, quarum quævis tres quatuorve digitos lata ac plana est, & ad internam partem parum concava, inferius angustata, ac superius sese dividens in sex octo longa folia, ultra quinque pedes longa, quæ inferius fere nil nisi firmum exhibent nervum, ac parum convoluta sunt, superius vix minimum digitum lata, in acutum excurrentia apicem.

Hæ alæ optime illas referunt, quæ in *Sirii* foliis observantur, unde & ab incolis pro Sirio silvestri habetur, superiora folia arcte culmo adcombunt, ita tam, ut ex ipsorum alis una alterave panicula arundinacea excrescat, quæ fulcum in majori formant culmo, in quo locatae fuere.

Quævis pluma magnam refert spicam, sexdecim & octodecim pollices longa, inque plures minores paniculas distincta, harum quædam oblonga gerunt capitula, quæ ex simplicibus paleaceis componuntur squamis, & ex pallide viridi & fusco colore mixta sunt, ad tactum rugosa, apicibus antrorsum elevatis, & terminantur in aristam brevem, uti in *Avena* & præcedenti *Tagalgnana*, sed quæ multo majora sunt, ac plurimum decidunt.

Quædam plantæ longiora & graciliora gerunt capitula sine multis squamis, sed longas gerunt spinulofasque aristas, uti in vera *Tagalgnana*.

Intus latet fuscum ac tenui fenen paleaceum ac vacuum.

Radix ex simplicibus crassis & firmis constat fibrillis, quarum quædam oblique decurrent, ubi arundo excrevit, reliquæ directe in terram penetrant. Alæ istæ aliquando tam amplum formant stolonem, ut sub eo latere quis posset, & culmi semper ex fasciculis oriuntur.

Nomen. Latine *Calamagrostis*. Amboinice in Leytimora *Weribissa* h. e. *Rompt firee*. In Lœhoa *Welihsa*, quæ nomina gramen denotant Sirio simile, multi autem hoc quoque vocant *Tatepal*, seu *Tatepar*, & *Tatupele* feminam, ad distinctionem *Tatepal* maris, qui est *Cano cano*, sed puto esse erroneum, ambæ enim hæ plantæ nullam inter sese habent similitudinem. Melius vocatur *Tagalgnana* utan. Ternatice *Laulau tomma wanga*.

Locus. Ubique crescit in campis in locis apricis, tam ad fluminum ripas, quam ad montium pedes, ubi tam densos format stipites, ut ferae sub iis abscondere sese possint.

Usus. Ex hac planta nulla *Pancawa* formari potest, & nulli fere inservit usui, excepto quod paniculae seu majores spicæ arcus festales in nuptiis ornent. Semen longis istis aristis armatum alicui etiam mittitur simili in casu, sicuti supra de *Tagalgnana* fuit dictum.

NB. Hæc planta proxime convenire videtur cum illa, quæ mihi dicitur *Ixia*, foliis ad radicem nervosis, gramineis, floribus ac fructu parvo convolutis in *Decad. plant. Afric.* sept. pag. 191. Tab. 70. Fig. 2.

ELFDE HOOFDSTUK.

Het Riet-gras.

Calamagrostis of Rietgras, wyffelt tusschen de zoorte van Arundo farcta, boven in 't sesde Boek Capitel 19. beschreeven, en 't gras, daarom 't zoo wel op dezelve plaats als bier kan beschreven werden, dog wegens de maagschap van 't voorgaande Tagalgnana, hebben wy 't bier gezet, aan riet komt het met de Cubu fala overeen, en aan de pluim of zaat met de gemelde Tagalgnana, voor welkers wilde zoorte het gebouden wert, behende daar en boven iets met de Sree gemeen.

Het riet zelfs is van tien tot twaalf en dertien voeten hoog, een vinger dik, uit den ronden gedrukt, of met twee kanten aan de zyden, in wyde ledien verdeelt, en binnen gevult met een voose dradige substantie, gelyk *Tubu fala*. De ledien staan een voet of veertien duimen van malkander, en bare knien builen merkelyk uit, waar van ook de steelen niet regt, maar wat scheef en bogtig loopen.

Aan ieder lid staat een lang smal blad, op de manier als aan 't Suiker-riet of *Toebœ fala*, dog veel smalder, namentlyk derdebalve voeten lang, schaars een vinger breed, en zeer geribt, met een stijve zenuwe gelyk bezemstokjes, met de bladeren van Sree overeenkomende.

Beneden zyn deze steelen met eenige vlerken omgeven, waar van ieder drie of vier vingeren breed, en vlak is, of aan de binnenste zyde wat bol, beneden spits toelopende, en boven zig verdeelende in zes of acht lange bladeren, ruim vyf voeten lang, beneden schier anders niet dan een stijve zenuwe, of een weinig gevouwen, boven schaars een pink breed, met een lange spits.

Deze vlerken gelyken zeer wel die geenen, die men aan de Sree ziet, daarom het ook van de Inlanders voor een wilde Sree gebouden wort. De bovenste bladeren leggen wat digt tegens den steel aan, zoo nogtans, dat uit baren schoot een of twee rietpluimen uitkomen, dewelke een keep in den hoofsteel maken, daar in zy gelegen hebben.

Ieder pluim gelykt een groote aaire, zestien en agtien duimen lang, en in vele mindere steelen verdeelt, van deze dragen zommige langwerpige knopen, uit enkele kafagtige schuppen gemaakt, uit den bleek-groenen en bruinen gemengt, ruig in 't handelen, met de spitsen na vooren gekeert, en eindigende in een korte baard, gelyk aan de Haver of voorgaande Tagalgnana, dog veel groter, en aan de meeste afgevallen.

Zommige dragen smaldere en magere knopen zonder vele schuppen, maar met lange steekelige baarden als aan 't regte Tagalgnana.

Binnen schuilt een bruinagtig en wit zaat, 't welk mede ydel of bol is.

De wortel bestaat uit enkel dikke en stijve vazelingen, waar van zommige dwers loopen, daar 't riet uit spruit, de andere gaan regt in de aarde. De voornoemde vlerken maken somtys zulken breeden stoel, dat men daar achter schuilen kan, en de steelen komen altyd uit die vergadering voort.

Naam. In 't Latyn *Calamagrostis*; op Amboina en Leytimor *Weribissa*; dat is Rompot firee; op Lœhoe *Welihsa*; alle beduidende gras, dat na Sree gelykt; dog vele noemen 't ook *Tatepal* of *Tatepar*, en *Tatupele* het wyfken, tot onderscheid van *Tatepal* het manneken, welk de *Cano cano* is: dog dit boude ik voor een abuis, want die beide planten geen gemeenschap met malkander hebben. Beter noemt men 't *Tagalgnana* utan; in 't Ternatice *Laulau tomma wanga*.

Plaats. Het waft overal in 't veld op opene plaatzen, zoo wel langs de rivierkanten als aan de voeten der bergen, daar 't zoo digte struiken maakt, dat zig 't wilt daar achter verbergen kan.

Gebruik. Men kan hier van geen *Pancawa* maken, en het dient schier tot niets, behalven dat men met zyne rietpluimen of groote airen de Feestboogen op Bruiloften vergiert. Het langgebaarde zaad word ook overgezonden in diergelyken voorval, als boven van *Tagalgnana* gezegd is.

NB. Deze plant schijnt het naaste overeen te komen met die geene, welke ik genaamt heb *Ixia*, met bladeren aan de wortel, die zenuwagtig en grasagtig zyn, en de bloemen en vrugt in een dons leggende, in de fevende *Decas* van de *Capse gewassen*, pag. 191. Tab. 70. Fig. 2.

Fig. 2. Lett. A.

Fig. 1.

Fig. 2. Lett. B.